

κά πόδια που ήσαν ανακατωμένα, ότε, ότε τρεχάτος τρυπώνει από κάτω και στο δευτερόλεπτο φεύγει τρέχοντας, αφού κατάφερε τον σκοπό του, πέτυχε τα σχέδιά του...

«Εδάκκασε με ο σκύλος φωνάζει ο Ζαβός, και δια μιας κι, οι δυο αντίπαλοι στάματψσαν τον καυγάν, ενώ ο Ζαβός έκλαιε ωδύρετο εδάκκασέ τον ο σκύλος του Κκόλα, έτον που πάει, έτον.. και με τα κλάματα φωνάζει « εννά πάω στο γιατρό τον Εβέρτο, εννά πάω στο γιατρό....

Λάμνε ρε πελλέ λέει του ο Χατζή Κώστας του Κολιού, και αν εύρεις το γιατρό πάνω στα νεύρα του φορτώνει σε καμπόσο ξύλο και πολογιάζει σε.

Έτσι κι αλιώς ο Ζαβός μετέβαλε γνώμη.... Με λίγο σπέρτο και λίγο βαμβάκι έγιναν οι πρώτες βοήθειες.. Η πέτρα του σκανδάλου πήρε την παλιά της θέση κοντά στον ελπόμυλο και το καλημέρα Χρίστο..... καλημέρα Ανδρέα, εξακολούθησαν, όπως και πρώτα.

Και ο Γιάγκος ύστερα από τόσα χρόνια (1954) θυμάται κάθε και λίγο:

Τσακώθηκαν μεσ' τη στράτα ο Ζαβός και ο Κκαράός.

Τζεισ' την ώραν εδίκασεν τους ένας δικαστής, σοφός.

Ο Δημοσθένης του Παπά Μυρμίγκη, εκ Κυθρέας

Γιάγκος Στ. Κωνσταντινίδης

Ούλοι σας γνωρίζετε το Δημοσθένη του Παπά Μυρμίγκη, τον καφετζιή της ΚΑΜΑΡΑΣ, που κατοικούσε αντικρύ των σπιτιών του Χατζηκώστα του Κολιού, που είχε αδερφόν το Σάββα τον ελπομυλάρην. Ξέρουμεν ακόμη πως ο Δημοσθένης ήταν παντρεμένος με την Αθηνά και είχαν τέκνα, τον Κωστάκην, τον Ιάκωβον και την Ευανθία. Και όλοι θα θυμάστε, ότι ο Δημοσθένης ήτο ψηλός στο ανάστημα που εδϊαν τέγγιν με το ανάστημα του Νικολάτζη του Παπά Στεφανή, του καλούμενου Σηλαμπέου....

Και θα θυμάστε, πως ο Δημοσθένης ήτο υπάλληλος στο Δημαρχείον Κυθρέας για κάμποσα χρόνια (κάπου το 1925....) αν δεν έχω λάθος... και τον εβλέπετε κάθε δειλι-

νό, που κρατούσε στους ώμους του μιαν σκαλούν του ίσιου του και ένα τενεκούδι πετρέλαιο και γύριζε τις γειτονίες της Τζυρκάς και άναβε ένα -ένα τα φανάρια του δρόμου.

Ναι μα ο Δημοσθένης κάποτε χρησιμοποιούσε και ποδήλατο, και πήγαινε πότε κεί πότε δά για δουλειές, κάποτε δικές του και κάποτε του Δημαρχείου... Μα και στο ποδήλατο δεν ήταν έμπειρος, όπως έπρεπε να είναι και κινδύνευε από μέραν σε μέραν να χτυπήσει κάπου όπως και έτυχε....

Μιάν ημέραν σαν επήγαινε στο Σεράγιο με το ποδήλατό του κοντά του Φιλιππά, όλοι ξέρετε τι άσχημος δρόμος είναι εκεί, απότομη κούρβα, πηλάγκαθοι λόγω καλο-

καιρινής βροχής, και αδέξιος ως ο Δημοσθένης τα ἴσπερ του ποδηλάτου δεν επιάννασι ἢ άκουσε και καμιάν πουρούν του αυτοκινήτου; ο Δημοσθένης έχασε την ισορροπίαν του έπεσε κάτω που τον δρόμον, σε ανάμισυ μέτρο βάθους μέσα στα παράπαχνα, ανάμεσα στους βόρτους της Ανεζούς του Λευτέρη, που ήταν παχιασμένοι κοντά στους κορμούς δυο πελώριων πλατάνων και με το Ππαάτ.... οι βόρτοι ξεπαστήκαν, εκόψαν τα σχοινιά και αν τους πιάσεις πια... Ισιώσαν και οι δυο μέσα στα περβόλια της γειτονιάς...

Η Ανεζού, η καϋμένη που εκάνιζε μέσα στον ηλιακό τζι άκουσε τζείνον ούλον τον κατασιρισμόν, ενόμισεν πως εκάλασεν ο Πενταδάκτυλος, τζι έγειρεν ούλος έσσω της... .. Βκαίννει έξω τζιαί θωρεί τους μούλους της να τρεχογυρίζουν μέσα στα ελιωχώρκα της γειτονιάς και το Δημοσθένη μισό μέσα στα παράπαχνα τζιαι μισόν απλωμένον πάνω στο ποδήλατον του...

... Η Ανεζού είπε ν' ανοίξει το στόμα της τζαι νόμιζες έβγαλλε φωτιές, μα τι κατάρες και τι λόγια δεν είπεν... Κατάρες με τους πήχεις έβαλλεν η Ανεζού τη μιαν κατόπιν της άλλης.....

Τον καϋμένον του Δημοσθένη δεν του έμεινε ζωή, με να συντύσει με να κλάψει με να πολοηθεί...

Δυο τρεις γειτόνοι που τα γειτονικά σπίτια, του Νικολάτζιη του Μιχαλάτζιη του Κολόβαπτου, τζαι που του Κωστή του Χατζή Μιχαήλη, ήρταν ας εν καλά, εβουρήσαν, άλλοι να σπκώσουν τον Δημοσθένην τον Καραβοτσακκισμένον κι' άλλοι να βοηθήσουν την Ανεζούν να πιάσει τους μούλους της.

Μα για να σπκώσουν το Δημοσθένη, που εδιπλώθη σώνει και καλά, ήταν πολλά δύσκολο, σπασμένο το ένα του πόδι και το ένα του χέρι και ήταν πολλά βαθειά που χρησιμοποίησαν κάθε μέσον ώσπου και τα καταφέραισι.

Κόντεψε να δειλινιάσει και με πολλήν δυσκολίαν να πιάσουν την μια σιγά-σιγά πιάσανε και την άλλην. Οι μούλες πήραν τη θέση τους ενώ το Δημοσθένην τον καϋμένο κουβαλούν τον από γιατρό σε γιατρόν να του κάμουν ακτινοσκοπήσεις, να του γυψώσουν τα σπασμένα άκρα του και να παραμείνει στο κρεβάτι και κοντά του την κυρίαν Αθηνάν να του κάνει την απαραίτητη συντροφιά τρεις και τέσσερεις μήνες...

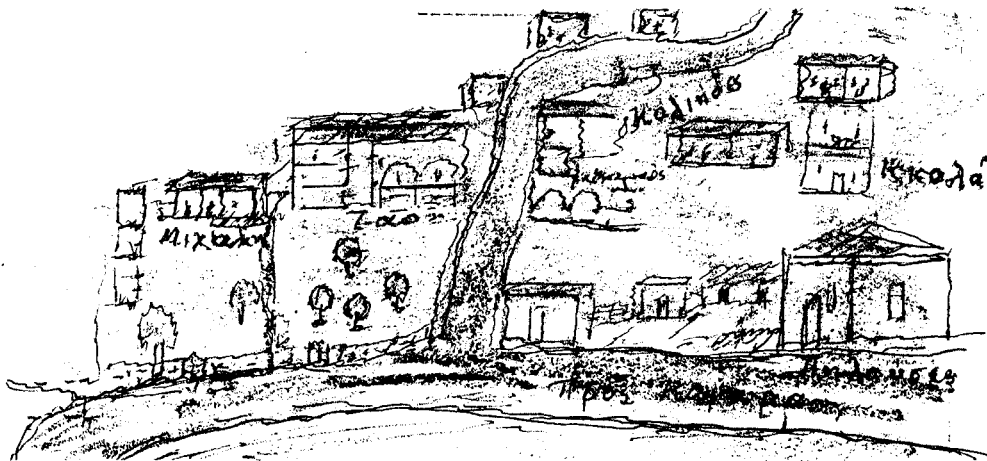
Πέρασε καιρός ν' αναλάβει ο Δημοσθένης και να βγει να κάτσει λίγο στο καφενεφο του... και με το περαστικά: Ευχαριστώ

Ἦλθε και η σειρά του Κκόλα του Ττάττη να τον αστείέψει:

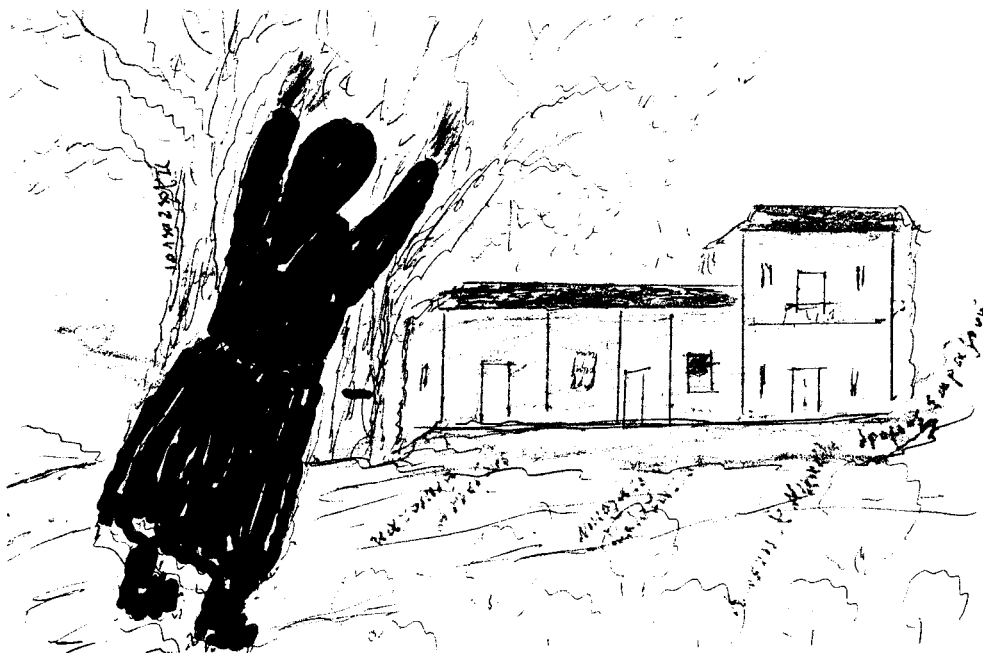
«- Μα η Ανεζού του Φιλιππά, εν αλήθεια έτρεξε να σε βοηθήσει;»

Η Ανεζα αντί να κλάψει τον κ. Δήμο, που έπεσε κάτω και διπλώθηκε μέσα στα παράπαχνα έκλαιεν τα χτηνά της τζι έβαλλεν κατάρες.

Χάχανα τζαι πάλαι χάχανα ο Κκόλας.

Η γειτονιά στην Κυθρέα που έλαβε χώρα η Πέτρα του Σκανδάλου.

Η Αννέζα που καθαριέται το Δημοσθένη Παπαμυρμίκη γιατί γίνηκε αιτία να ξεκόψουν τα άλογά της.